

Bjørn og Liv

Uddrag fra Fjenderne kommer af Jørgen Hartung Nielsen

“Den skal være helt glat!” sagde Bjørns far. “Ellers vil den sidde fast i træet.”
 “Ja, ja,” sagde Bjørn. Han mente nu nok, at øksen var glat nu. I lang tid havde han slebet den imod den store sten. – Men hans far mente altså noget andet.
 De sad uden for deres hytte og arbejdede. Bjørn kunne mærke fugtig luft mod sin ryg fra det sorte hul bag sig.
 Der var mørkt og klamt i hytten, som var bygget ind i en skrænt. Væggene var af grene og ler. Taget bestod af jord og græs. Gennem et lille hul i taget steg en tynd søjle af røg. Den kom fra ildstedet inde i hytten. Her lavede hans mor mad.
 En lugt af brændt kød nåede hans næse, og han mærkede med ét, at han var godt sulten.
 Han havde ikke fået noget at spise siden tidligt i morges. Han havde været væk det meste af dagen.
 Rundt om dem skete der en masse ting, og Bjørn skulle følge med i det hele. Derfor tog det lang tid for ham at blive færdig med øksen.
 Over ved en af de andre hytter sad Liv. Bjørn og Liv var næsten lige

gamle. Bjørn var 12 somre og en vinter, Liv var 11 somre.
 Bjørn kunne vældig godt lide Liv. De legede tit sammen, og Liv var lige så hurtig og stærk som en drenge.
 I går havde de aftalt, at de skulle på tur sammen i dag. De skulle sejle en tur op ad åen. Det havde de gjort før. De havde fundet et godt sted, hvor de kunne gå i land og gemme sig.
 Men nu var de begge to sat til at hjælpe med at arbejde.
 Liv var ved at male mel, som hun skulle lave grød af. Hun lå på sine knæ og skubbede en rund, tung sten. Den masede nogle kærner af korn, der lå på en stor flad sten. Den flade sten var blevet helt hul af skubbe-stenens slid.
 Af og til sendte Liv et træt smil over til ham. Deres plan blev nok ikke til noget i dag.
 Livs mor stod der også. Hun var ved at lave garn. Under den ene arm havde hun en stor tot uld. Den havde hun fået fra deres får.
 Hurtigt lod hun ulden glide mellem sine fingre.
 I den anden ende havde hun gjort ulden fast til et tyndt skaft, som endte i en flad, rund skive. Når hun snoede

